

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1\(41\)-313-322](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-1(41)-313-322)

УДК 334.723:336

JEL Classificaton: H50

Андрій Віталійович Роговий

доктор економічних наук, професор, професор кафедри туризму
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)
E-mail: rogovoy1976@ukr.net. ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-5445-214X>
ResearcherID: F-7319-2016

Тетяна Володимирівна Забаштанська

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри маркетингу, PR-технологій та логістики
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)
E-mail: tamza@ukr.net. ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-5086-3651>
ResearcherID: M-4471-2014

Ярослав Владиславович Півень

аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)
E-mail: pivenjaroslav@gmail.com. ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-1178-4440>

**ФІНАНСОВІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТІВ
ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА**

У статті розглянуто теоретичні аспекти формування та управління фінансовою складовою реалізації проєктів державно-приватного партнерства. Обґрунтовано важливість консолідації фінансових ресурсів держави та бізнесу в умовах економічної кризи з метою підтримки розвитку та відновлення критично важливих галузей економіки. Проаналізовано стан впровадження проєктів ДПП у світі та вітчизняні тенденції формування відносин партнерства. Визначено основні причини, що гальмують ефективну реалізацію проєктів ДПП. Проведено оцінку вітчизняної нормативно-правової бази, що регулює впровадження проєктів ДПП, в порівнянні із світовими стандартами. Обґрунтовано важливість формування ефективного фінансового механізму як сукупності елементів, способів, підходів, інструментів формування, розподілу та використання фінансових коштів для досягнення цілей проєкту. Розглянуто функціональний та організаційний аспект реалізації фінансового механізму ДПП, обґрунтовано важливість змін в інституційному середовищі.

Ключові слова: державно-приватне партнерство; проєкт; ризики; управління ризиками; фінансовий механізм.

Рис.: 3. Бібл.: 12.

Постановка проблеми. Відносини у форматі державно-приватного партнерства (ДПП) сьогодні набувають особливої популярності, оскільки органи місцевого самоврядування внаслідок нестачі бюджетних коштів, фінансової нестабільності не в змозі самотійно повноцінно вирішувати стратегічні завдання соціально-економічного розвитку, підтримувати інфраструктуру, забезпечувати конкурентоспроможність підприємств. Однією з основних проблем у цьому контексті виступає низький рівень розвитку фінансових інструментів під час реалізації проєктів ДПП. Орієнтація на використання світового досвіду в напрямку розробки відповідних інструментів

державної підтримки недостатньо активно підтримується органами державної влади, що зумовлює актуальність удосконалення механізму фінансування проєктів ДПП та розробку ефективних заходів його реалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток відносин державно-приватного партнерства, розробка ефективних напрямів державної політики у сфері підтримки проєктів ДПП досліджуються багатьма вітчизняними вченими, серед яких вважаємо доцільним відзначити О. Акіліну [1], І. Білу [2], Т. Губанову [3], М. Забаштанського [4], І. Запатріну [5], І. Косач [6], Г. Комарницьку [7] та ін. Проте кризовий стан економіки України потребує удосконалення існуючих підходів до фінансування проєктів ДПП та розробки відповідного фінансового механізму, що зумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямку.

Мета статті полягає в дослідженні фінансових аспектів реалізації проєктів ДПП та удосконаленні існуючих теоретичних підходів в умовах криз та підвищеного ступеня ризику.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нині в Україні реалізація економічної та соціальної функції держави забезпечується впровадженням національних проєктів та програм, які мають характер цільових та розробляються як на регіональному рівні, так і рівні національної економіки. Проте досягнення поставлених цілей та виконання завдань потребує фінансової підтримки. Нормативно-правова база регламентує фінансування цільових програм за рахунок бюджетних ресурсів, тобто шляхом програмно-цільового бюджетування. За умов достатності бюджетних коштів цей інструмент є ефективним, оскільки забезпечує цільове виділення коштів з бюджету кінцевим отримувачам. Проте за умов економічної нестабільності, викликаной як військовою агресією РФ, так і негативним впливом міжнародних чинників, фінансування на основі програмно-цільового підходу не є достатнім і не може покрити всю суму витрат, пов'язаних із реалізацією заходів соціально-економічного розвитку регіонів та окремих територіальних громад. Отже, консолідація фінансових ресурсів приватного сектору та держави виступає дієвим механізмом фінансування.

Концепція державно-приватного партнерства сформувала особливий тип взаємодії між державою та бізнесом. Частина науковців, що досліджують цю тематику, ототожнюють механізм державно-приватного партнерства із непрямою приватизацією, за якої бізнес отримує право розпоряджатись, користуватись, фінансувати, проєктувати державні підприємства. Проте такий підхід є занадто вузьким, і інституційне середовище країн, що активно реалізують проєкти ДПП, сформовано на засадах партнерських відносин, при цьому об'єкт користування не розглядається як власність приватного партнера. Цей підхід дозволяє забезпечити ефективність процесу створення та надання населенню суспільних (публічних) благ.

На основі дослідження існуючого законодавства різних країн у сфері регулювання відносин ДПП можемо констатувати, що ДПП являє собою кооперацію держави та бізнесу в напрямку реалізації проєктів, що мають суспільну значущість у різних сферах національної економіки. Орієнтуючись на інтереси суспільства та пріоритети розвитку економіки, держава встановлює цілі та завдання проєктів і програм, здійснює заходи контролю та моніторингу, а приватний партнер бере на себе відповідальність щодо управління оперативною діяльністю на різних етапах реалізації програм та проєктів.

Згідно з інформацією, наведеною Світовим банком та Європейським інвестиційним банком, загальні інвестиції в проєкти ДПП за 2022 р. у світі становили понад 100 млрд дол. Найбільш активним регіоном, що впроваджує проєкти ДПП, за підсумками 2022 р. стала Східна Азія – загальний обсяг фінансування становив 43,4 млрд дол. [8]. Лідером серед інших країн є Китай, а розподіл інвестицій у проєкти ДПП за регіонами світу наведено на рис. 1.

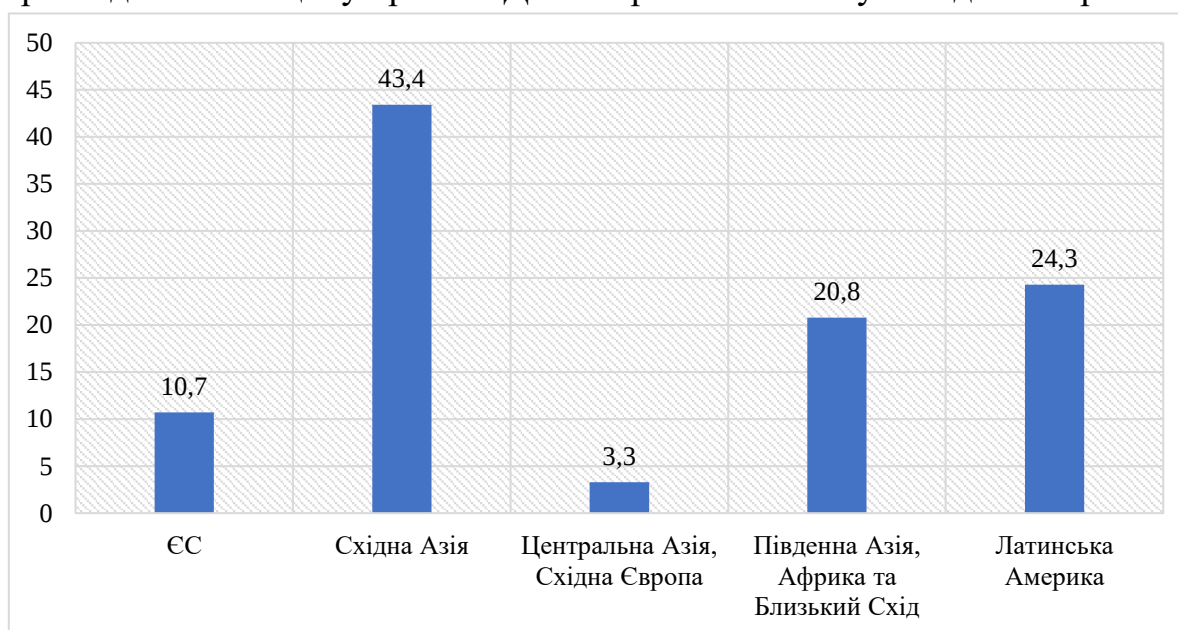

Рис. 1. Обсяги фінансування проєктів ДПП за регіонами світу у 2022 р.
Джерело: [8].

Основними сферами впровадженні проєктів ДПП стала транспортна інфраструктура, енергетика, водопостачання та водовідведення. Серед країн Європи за підсумками 2022 р. за обсягами залучених інвестицій лідером стала Італія – загальний обсяг фінансування становив 2,2 млрд.ю євро, натомість найбільша кількість проєктів була впроваджена у Франції – 17. Пріоритетними галузями стали транспортний сектор, охорона навколишнього середовища, телекомунікації та освіта. Аналіз фінансової складової забезпечення реалізації проєктів ДПП дозволив виявити найбільший інтерес з боку інвесторів до проєктів, вартість яких становить понад 100 млн дол. США. Проєкти, що мають мінімальну вартість, зокрема, нижче 40 млн

дол. США, недоцільно реалізовувати у зв'язку з високими борговими витратами на проведення конкурсу та іншими витратами на його реалізацію за незначного прибутку. Проекти вартістю понад 100 млрд дол. США потребують державної фінансової підтримки, що також є не завжди доцільно [8].

Вітчизняний досвід впровадження проєктів ДПП за умов військового часу свідчить про наступне. Станом на 01.01.2023 р. на партнерських умовах було укладено 193 договори, проте реально реалізованими було лише 18 договорів ДПП, з них 9 – на основі концесії, 5 договорів про спільну діяльність. Усі інші або були призупинені внаслідок військової агресії та закінчення терміну дії, або не виконувались унаслідок нестачі фінансових коштів [8].

Пріоритетне значення реалізація проєктів ДПП має для відновлення інфраструктурних об'єктів України, оскільки енергетика, порти, аеропорти, транспортні підприємства є найбільш уразливими під час бойових дій та умов економіки воєнного стану. Іноземне інвестування в такому випадку є високоризикованим, і у держави немає дієвих мотиваційних механізмів для активізації інвестиційної діяльності. Це є негативною тенденцією в умовах зношеності, пошкодження та знищення основних фондів та інфраструктурних об'єктів, оскільки значних інвестиційних проєктів щодо інфраструктурного розвитку не впроваджувалось останнє десятиріччя. Основними причинами цього, крім військових дій, слід визначити:

- дефіцит бюджетних ресурсів для забезпечення розширеного відтворення в галузях інфраструктури;
- відсутність належного інституційного забезпечення щодо передачі прав на інфраструктурні об'єкти бізнесу;
- недосконалий механізм гарантування з боку держави в умовах підвищеного ризику реалізації проєкту.

Основними законодавчими актами, що регулюють відносини ДПП в Україні, є Закон України «Про державно-приватне партнерство» [9] та Закон України «Про концесії» [10]. Незважаючи на повноту охоплення основних положень впровадження та управління проєктами ДПП, зазначені нормативно-правові акти є неузгодженими за багатьма питаннями, оскільки їхня розробка відбувалась у різні часи.

За результатами аналізу Закону України «Про державно-приватне партнерство» визначено позитивні та негативні наслідки для розвитку фінансового механізму ДПП тих основних положень, що містяться в Законі. Так, до позитивних чинників слід віднести встановлення жорстких нормативних рамок для фінансування механізму фінансового забезпечення проєктів ДПП, до негативних – відсутність чітких стимулів щодо прискорення процесів інвестування і капіталізації проєктів на рівні регіону та територіальних громад [9].

Оцінка існуючої нормативно-правової бази в Україні та країнах Європи, що мають значний досвід у реалізації проєктів ДПП, свідчить про те, що загалом вітчизняне законодавство відповідає європейським стандартам.

Закони та підзаконні акти у сфері ДПП забезпечують регулюючі процеси в системі державного управління щодо вибору методів та управлінських моделей впровадження реалізації проєктів. Проте практика застосування нормативно-правової бази під час реалізації фінансового механізму ДПП на рівні регіонів та громад недостатньо враховує провідні практики європейських країн та потребує удосконалення з урахуванням регіональної специфіки.

Актуальним питанням фінансового забезпечення реалізації проєктів ДПП є формування ефективного фінансового механізму як сукупності елементів, способів, підходів, інструментів формування, розподілу та використання фінансових коштів для досягнення цілей проєкту (рис. 2).

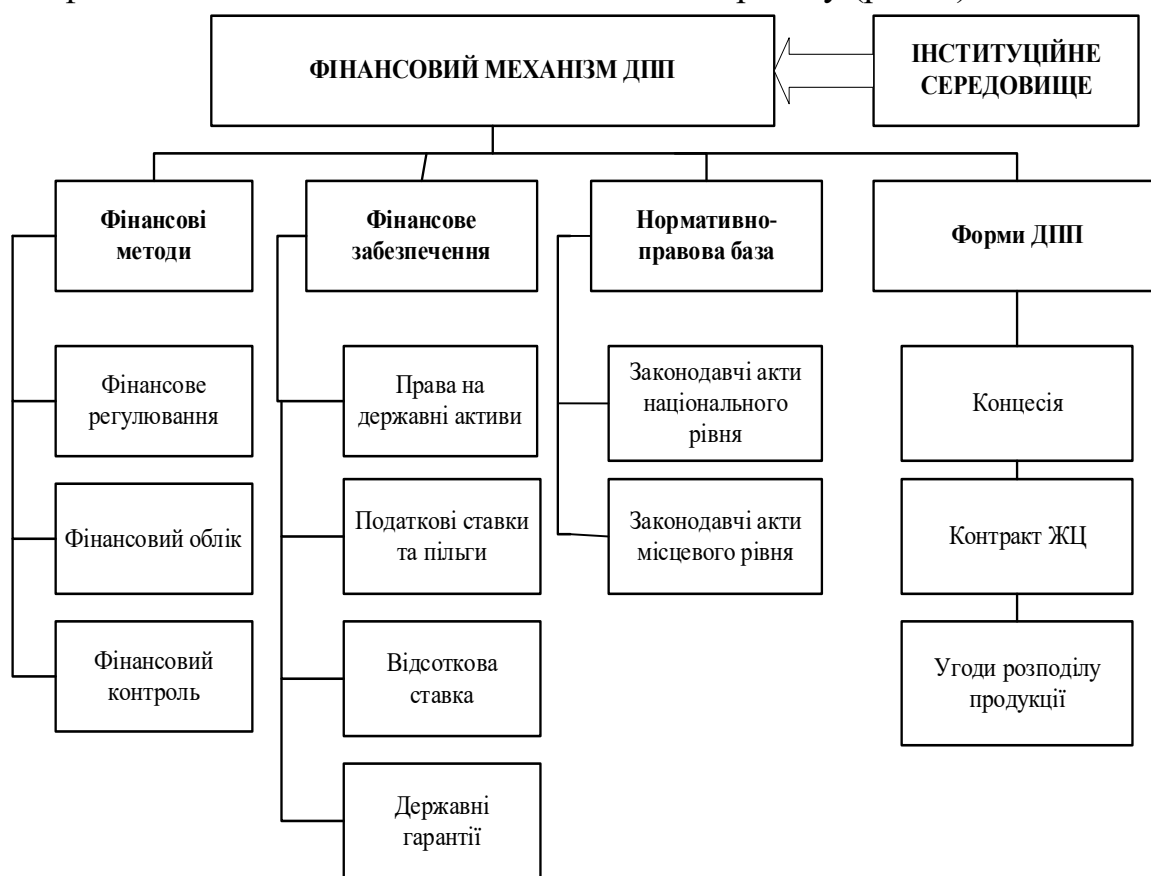

Рис. 2. Складові фінансового механізму реалізації проєкту ДПП

Джерело: розроблено авторами.

Основними функціями фінансового механізму реалізації проєкту ДПП нами вважаються наступні:

- 1) фінансове планування заходів проєкту;
- 2) фінансування проєкту;
- 3) організація та проведення фінансового аудиту на основі моніторингу використання коштів проєкту: як бюджетних так і приватного партнера;
- 4) аналіз ефективності, своєчасності та цілеспрямованості використання фінансових ресурсів.

Механізм фінансування проєктів ДПП передбачає забезпеченість проєкту різними фінансовими ресурсами, а саме грошовими коштами, майновими правами, позиками, правами використання земельних ресурсів т.ін. Організація процесу фінансування проєктів ДПП передбачає наступну послідовність дій:

1. Аналіз цілей проєкту на предмет відповідності прогнозованій вартості залученого фінансування.
2. Розробка заходів щодо залучення фінансування, визначення умов, аналіз можливих ризиків, розподіл між партнерами та мінімізація.
3. Аналіз виконання домовленостей, визначення інструментів інвестування та структури реалізації проєкту.

Для ефективної реалізації фінансового механізму важливим є удосконалення інституційного середовища, що формується шляхом взаємодії відповідних інституцій на основі певних норм, принципів та правил. В цьому контексті доцільно розглянути класичну схему фінансового забезпечення реалізації проєктів державно-приватного партнерства, що сформована у більшості провідних країн (рис. 3).

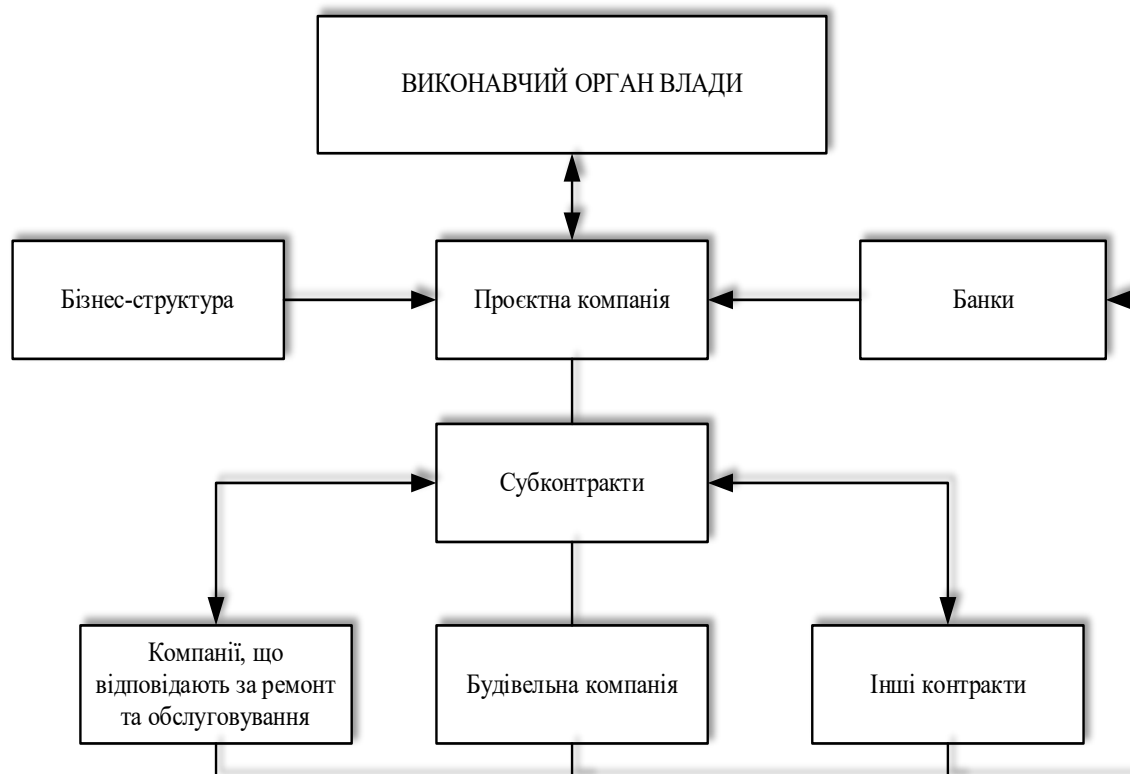

Рис. 3. Класична схема фінансового забезпечення реалізації проєктів державно-приватного партнерства

Джерело: сформовано авторами за [11-12].

Особливістю вищенаведеної моделі є те, що основний акцент в процесі фінансування проєктів робиться на кредитуванні та відповідному інституційному забезпеченні цього процесу. При цьому основним фінансовим ін-

ститутотом вважаються державні банки, оскільки комерційні установи не завжди спроможні брати участь у фінансуванні великих інфраструктурних проєктів макроекономічного рівня. Національні банки можуть запропонувати низькі відсоткові ставки кредитування та забезпечити довгостроковий характер фінансування.

Інституційне середовище реалізації фінансового механізму управління проєктами ДПП має враховувати фактор ризику, що передбачає розробку адекватних інструментів управління ризиками з метою їх нівелювання та мінімізації. Цей аспект є недостатньо досконалим у контексті вітчизняного законодавства і потребує доопрацювання. Управління ризиками більшістю вчених розглядається як основа фінансового механізму ДПП, оскільки фактор ризиковості має вирішальний вплив на хід реалізації проєкту та кінцевий результат. На сьогодні доцільно виокремити наступні найбільш гострі проблеми, що мають вплив на фінансову складову проєкту ДПП:

- відсутність принципів практичного здійснення партнерства між державою та бізнесом в умовах військового стану;
- відсутність інституційного забезпечення підготовки кваліфікованих кадрів щодо вдосконалення механізму ДПП, у тому числі його нормативно-правової складової;
- відсутність комплексного підходу до формування нормативно-правової бази, яка б врахувала ризики та відповідальність обох партнерів.

Класичний підхід до управління ризиками включає наступні етапи:

- оцінка ризиків;
- розподіл ризиків між учасниками проєкту ДПП;
- дії щодо мінімізації ризиків;
- моніторинг раніше виявлених ризиків та прогнозування можливості появи нових внаслідок змін ринкового середовища.

Якщо йдеться про інфраструктурні проєкти, то існуючі ризики пропонується класифікувати таким чином:

- технічний ризик – пов'язаний із можливою технічною несправністю, недовантаженням або перевантаженням виробничих потужностей;
- операційний ризик – передбачає можливість додаткових прямих та непрямих витрат, які можуть бути спричинені помилками в процесі реалізації проєкту, форс-мажорними обставинами, недосконалістю бізнес-процесів;
- управлінський ризик – пов'язаний із неефективним використанням наявних ресурсів, помилками в обранні стратегії управління проєктом;
- стратегічний ризик – обумовлений складністю врахування змін та умов інституційного середовища в довгостроковій перспективі;
- ціновий ризик – пов'язаний із зміною ринкових цін внаслідок нестабільності ринкового середовища, недобросовісної поведінки учасників ринку, процесами волатильності;

- модельний ризик – виникає внаслідок неправильно обраної моделі управління ризиками та несвоєчасністю її коригування.

Отже, для активізації роботи механізмів ДПП в Україні нормативно-правове забезпечення потребує узгодження та конкретизації деяких положень, зокрема відповідальності сторін в умовах ризику, розподілом ризиків між учасниками та оцінки ефективності реалізації проєктів.

Висновки та пропозиції. Теоретичні напрацювання в напрямку управління ризиками в проєктах ДПП дають змогу зробити висновок, що цей процес є доволі специфічним видом діяльності, який охоплює як фінансовий бік проєкту, так і технологічну та виробничу складову. Інтеграції системи управління ризиками до фінансового механізму реалізації проєкту ДПП недостатньо, у цьому контексті важливо розглянути стратегічний аспект планування реалізації проєкту. На жаль, процедури контролю та моніторингу ризиків проєкту ще недостатньо опрацьовані, проте у більшості керівників є розуміння важливості побудови цілісної та комплексної системи управління ризиками проєкту, що дасть змогу забезпечити успіх реалізації проєкту у комерційному плані, так і взагалі не допустити його передчасне закриття внаслідок неможливості нівелювання проблемних питань. Це особливо актуально сьогодні для українського ринку проєктів ДПП, становлення, часткова реструктуризація і, відповідно, зміни якого призводять до появи нових ризиків для його учасників.

Список використаних джерел

1. Акіліна О. В. Державно-приватне партнерство як інструмент управління змінами у сучасному місті / О. В. Акіліна, В. В. Павлюк // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. – 2018. – Вип. 20, ч. 1. – С.10-13.
2. Біла І. С. Світовий досвід державно-приватного партнерства / І. С. Біла, Є. І. Іллічова // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2018. – № 21. – С.126-129.
3. Губанова Т. Державно-приватне партнерство у сфері освіти і науки в Україні: нормативно-правова характеристика / Т. Губанова // Теорія держави і права. – 2019. – № 6. – С. 220-224.
4. Забаштанський М. М. Державно-приватне партнерство у забезпеченні сталого соціально-економічного розвитку територіальних громад / М. М. Забаштанський, І. П. Сідор // Інвестиції: практика та досвід. – 2023. – № 6. – С. 18-23.
5. Запатріна І. Державно-приватне партнерство як фактор економічного зростання та проблеми його розвитку в Україні / І. Запатріна, Т. Лебеда // Економіст. – 2011. – № 3. – С. 52-58.
6. Косач І. Концептуальні засади розробки стратегії розвитку державно-приватного партнерства в АПК України / І. Косач // Проблеми і перспективи економіки та управління. – 2018. – № 1 (13). – С. 24–31.
7. Комарницька Г. О. Класифікація проєктів державно-приватного партнерства / Г. О. Комарницька // Бізнес Інформ. – 2019. – № 5. – С. 50-55.
8. Офіційний сайт Європейського Союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ec.europa.eu/eurostat>.
9. Про державно-приватне партнерство [Електронний ресурс]: Закон України № 2404-VI від 01.07.2010 р. (зі змінами та доповненнями від 07.07.2023 р.). – Режим доступу: <https://ips.ligazakon.net/document/T102404?an=266>.

10. Про концесію [Електронний ресурс] : Закон України № 155-IX від 03.10.2019 р. (зі змінами від 31.03.2023 р.). – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text>.
11. Данилишин Б. Державно-приватне партнерство – стратегічна форма взаємодії влади і бізнесу [Електронний ресурс] // Юридичні новини Online. – Режим доступу: <http://news.yurist-online.com/news/kmu/2/>.
12. Cepparulo A. Public Finance, Fiscal Rules and Public–Private Partnerships: Lessons for Post -COVID-19 Investment Plans / A. Cepparulo, G. Eusepi, L. Giuriato // *Comp. Econ. Stud.* – 2023. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41294-023-00213-x>.

References

1. Akilina, O.V., Pavliuk, V.V. (2018). Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak instrument upravlinnia zminamy u suchasnomu misti [Public-private partnership as a tool for managing changes in a modern city]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and the World Economy*, 20(1), 10-13.
2. Bila, I.S., IllichovaIe, I. (2018). Svitovyi dosvid derzhavno-pryvatnoho partnerstva [World experience of public-private partnership]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky – Global and national problems of economy*, (21), 126-129.
3. Hubanova, T. (2019). Derzhavno-pryvatne partnerstvo u sferi osvity i nauky v Ukraini: normatyvno-pravova kharakterystyka [Public-private partnership in the field of education and science in Ukraine: regulatory and legal characteristics]. *Teoriia derzhavy i prava – Theory of State and Law*, (6), 220-224.
4. Zabashtanskyi, M.M., Sidor, I.P. (2023). Derzhavno-pryvatne partnerstvo u zabezpechenni staloho sotsialno-ekonomichnoho rozvytku terytorialnykh hromad [Public-private partnership in ensuring sustainable socio-economic development of territorial communities]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, (6), 18-23.
5. Zapatrina, I., Lebeda, T. (2011). Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak faktor ekonomichnoho zrostantia ta problemy yoho rozvytku v Ukraini [Public-private partnership as a factor of economic growth and problems of its development in Ukraine]. *Ekonomist – Economist*, 3, 52-58.
6. Kosach, I. (2018). Kontseptualni zasady rozrobky stratehii rozvytku derzhavno-pryvatnoho partnerstva v APK Ukrainy [Conceptual basics for the formation of the strategy of public-private partnership development in Ukrainian AIC]. *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia – Problems and prospects of economics and management*, 1 (13), 24–31.
7. Komarnytska, H.O. (2019). Klasyfikatsiia proektiv derzhavno-pryvatnoho partnerstva [Classification of public-private partnership projects]. *Biznes Inform – Business Inform*, (5), 50-55.
8. Ofitsiynyi sait Yevropeiskoho Soiuzu [Official website of the European Union]. (n.d.). <https://ec.europa.eu/eurostat>.
9. Pro derzhavno-pryvatne partnerstvo [On public-private partnership], Law of Ukraine № 2404-VI (of 01.07.2010). <https://ips.ligazakon.net/document/T102404?an=266>.
10. Pro kontsesiiu [On concession], Law of Ukraine № 155-IX (of 03.10.2019). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20#Text>.
11. Danylyshyn, B. Derzhavno-pryvatne partnerstvo – stratehichna forma vzaiemodii vlady i biznesu [Public-private partnership – a strategic form of interaction between government and business]. *Yurydychni novyny Online – Legal News Online*. <http://news.yurist-online.com/news/kmu/2/>.
12. Cepparulo, A., Eusepi, G., Giuriato, L. (2023). Public Finance, Fiscal Rules and Public–Private Partnerships: Lessons for Post -COVID-19 Investment Plans. *Comp. Econ. Stud.* <https://doi.org/10.1057/s41294-023-0213x>.

Отримано 09.02.2025

UDC 334.723:336

Andriy Rohovyi

Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department of Tourism

Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: rogovoy1976@ukr.net. **ORCID:** <http://orcid.org/0000-0001-5445-214X>**ResearcherID:** [F-7319-2016](https://orcid.org/0000-0001-5445-214X)**Tetiana Zabashtanska**

PhD in Economics, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Marketing, PR Technologies and Logistics

Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: tamza@ukr.net. **ORCID:** <http://orcid.org/0000-0002-5086-3651>**ResearcherID:** [M-4471-2014](https://orcid.org/0000-0002-5086-3651)**Yaroslav Piven**

Postgraduate Student, Department of Finance, Banking and Insurance

Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: pivenjaroslav@gmail.com. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0001-1178-4440>**FINANCIAL ASPECTS OF IMPLEMENTATION
OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP PROJECTS**

The article considers theoretical aspects of the formation and management of the financial component of the implementation of public-private partnership projects. The PPP is a cooperation between the state and business towards the implementation of projects of public importance in various spheres of the national economy. The importance of consolidating the financial resources of the state and business in the context of the economic crisis has been substantiated in order to support the development and restoration of critically important sectors of the economy. The state of implementation of PPP projects in the world and domestic trends in the formation of partnership relations has been analyzed. The implementation of PPP projects has a priority importance for the restoration of infrastructure facilities in Ukraine, since energy, ports, airports, transport enterprises are the most vulnerable during hostilities and conditions of a martial law economy. The main reasons that hinder the effective implementation of PPP projects have been identified. The domestic regulatory framework regulating the implementation of PPP projects has been assessed in comparison with world standards. The laws and by-laws in the field of PPP provide regulatory processes in the public administration system regarding the choice of methods and management models for implementing projects. However, the practice of applying the regulatory framework during the implementation of the PPP financial mechanism at the level of regions and communities does not sufficiently take into account the leading practices of European countries and requires improvement taking into account regional specifics. the importance of forming an effective financial mechanism as a set of elements, methods, approaches, instruments for the formation, distribution and use of financial funds to achieve project goals. It has been substantiated the functional and organizational aspect of the implementation of the PPP financial mechanism, so as the importance of changes in the institutional environment. The risk management process is considered as the basis of the PPP financial mechanism, the main risks of implementing PPP projects have been identified. The risk management includes the following stages: risk assessment; risk distribution between PPP project participants; actions to minimize risks; monitoring of previously identified risks and forecasting the possibility of new ones arising as a result of changes in the market environment.

Keywords: *public-private partnership; project; risks; risk management; financial mechanism.**Fig.: 3. References: 12.*